

**EYGA
MÁLID**

**EYÐGERÐ
MØRKØRE
KRUSE**

Jólini nærkast í hvørjum

Jólini, hvat er tað? Mamma, hví halda vit jól? Spurningarnir eru nógvir hjá børnum. Tey royna at læra seg um samfelagið, vanar og virðir annars hjá tí familju tey eru í og í tí samfelagi tey eru ein partur av.

Eg havi altíð greitt mínum børnum frá, at á jólum hátíðarhalda vit, at Jesus hevur føðingardag. Hann varð føddur á jólum og tiskil er hetta ein hátíð, har vit hátíðarhalda, at hann gjørdist ein partur av heiminum, sum vit liva í.

MEN, jólini eru so nógv annað, og tey standa ofta í andsøgn við tað minimalistiska fjósið, har Jesus varð føddur. Fyri summi merkja jólini hugni, fyri onnur eru tey ein døpur tíð, og tiskil gleða tey seg til, at jólini eru farin afturum. Og so eru tað tey sum gleða seg til inntøkurnar av jólunum og hini sum hugsa um harðar arbeiðstímar fyri at gjalda fyri jólini.

Minnist aftur á tíðina sum barn, tá tíðin fram til 1. desember var drúgv. Nógv var at biða eftir, men tá heystfrítíðin var farin aftur um, so var ikki lang tíð til jóla.

Minnist tíðina í Keypmannahavn fyrst í hesi öld. Eg helt, at danir vóru púra í ørviti. Jólini byrjaðu nær um í oktober mánaði. Nissur vóru at siggja ymsastaðni, og meg minnst, at eg helt tað vera gott, at vit í Føroyum ofta hava so góða tíð og í hesum førinum var tað gott, at jólini ikki vóru so tíðliga at siggja.

Men alt hetta er broytt. Børnini og eg sjálv hava nóg illa fingið beinið inn um skúlagátt eftir summarfrítíðina. Heystfrítíðin er ikki komin enn, men nú ein dagin kom eitt lýsingarblað inn um hurðina. JÓLABORÐHALD av øllum slag. Eg skilji væl at fólk hava nógv at gera, og at nógv skal passa saman fyri at fáa allar jólafrókostar at passa inn íalendaran hjá fólki, men halló! Er tað ikki at tuga tað eitt sindur at fara at hugsa um jól um hálvan september?

Er orsøkin tann, at fólk ikki hava tíð at vera til jólaborðhald, ella er hon tann, at nógv fólk skulu til hesi jólaborðhald, og tí verða fyrirkur noyddar at verða úti um seg í góðari tíð fyri at fáa pláss? Eg skilji ikki, at jólaborðhald skulu verða seld um hálvan september.

Raðfylgjan plagdi at vera tann, at tá summaríð var av kom heystfrítíðin og fyri summi eisini tíðin, har slaktið er á skránni. Hetta er um hálvan oktober. Eina tíð eftir hetta verður farið at hugsa um jólini og hervið eisini jólaborðhald. Men ikki um hálvan september, tá sólini illa nokk er farin úr bygðini.

Come on. Hava tit sum bíleggja hesar lýsingar ikki hugsað um, at hesar lýsingar kunnu geva bakslag og gera, at tit verða noydd til at brúka enn meira pening upp á lýsingar. Eg haldi ikki, at tað eru so nógv fólk sum hugsa um jólaborðhald longu nú. Men kanska fari eg skeiv.

Ein partur av hesum intensa hugna, rokið og stákan er tað góða við jólunum og tiskil er tað irriteandi, at seta fólk í stöðuna av verða noydd at hugsa um jólini longu nú. Onkur hugsar kanska, á ja, handan hugnaliga tíðin er ávegis. Onnur, tey sum hugsa eins og eg seta í hálsin. Á, nei er tað nú at eg skal byrja at hugsa um at keypa allar jólagávurnar? Er tað nú vit skulu ganga til jólahugna í barnagarði og skúla og skriva søgur.

Halló – alt hetta kann biða inntil seinast í november – ella tað haldi eg.

KJAK

Viðmerkingar og lesarabrøv til Sosialin skulu sendast til teldupostadressuna: post@sosialurin.fo

Svikagerðin hjá Nyrup móti Thorning

**ERIK
LUDVIGSEN**

Klosterjordet 6 Aalborg

Der findes politikere, der falder for fristelsen at tage let på sandheden for at sætte sig selv i relief over for partiet og offentligheden. Det var, hvad forhenværende statsminister Nyrup Rasmussen præsterede på socialdemokratiets kongres i weekenden. Veloplagt og frydefuld læste han op af et nyheds-telegram fra Reuters Bureau, der beskrev partiets elendige situation som regering og historisk ringe meningsmålinger for derefter at røbe, at nyhedstelegrammet var fra

september 1993 og møntet på den daværende Nyrup Rasmussen regering. Forsamlingen brød ud i vild jubel og nogle billige points var i hus. Det han bevidst undlod at fortælle var, at en udefra kommende økonomisk bølge var ved at ramme Danmark og i høj grad medvirkende til at han som regeringchef overlevede til 2001. Poul Schuter (K) valgte at slippe tøjlerne. Venstre var med rette fortørnet over, at han ikke tog et valg med mulighed for opnåelse af genvalg af

VK-regeringen. Med andre ord. Nyrup Rasmussen fik regeringsmagten serveret på et sølvfad.

Nyrup Rasmussen var sulten efter flere billige points nu hvor han var kommet så godt i gang. Til trods for, at Helle Thorning tydeligt over for forsamlingen havde slået fast, at en dagpenge-reform var udelukket, præsterede han det uhorste at demonstrere, at der kun skulle 70 mio. til at hjælpe dem, der bliver ramt den 1. januar. Han så bort fra, at det på længere sigt vil blive en kostbar historie. Han undlod heller ikke, at opfordre Magrethe Vestager til at gi sig, hvad han bør vide er uladssiggørlig. Det er aldrig før sket, at en forhenværende statsminister møder op på en kongres for af forfængelig-hedsmaessige grunde at placere sig i centrum ovenikøbet ved at stikke en kniv i ryggen

på sin efterfølger fremfor at støtte hende gør han det vanskeligere både for partiet og Helle Thorning, der er hårdt trængte. Hvor tarveligt, men han fik, hvad han var ude efter. En stående hyldest, rig på klapsalver. Helle Thorning og finansministeren blev siddende forståeligt nok efter Nyrup Rasmussens forræderi.. Nyrup Rasmussen har påført sit parti stor skade, hvilket åbenbart ikke siger de delegerede noget, hvad Nyrup Rasmussen formentlig også har satset på.

• Helle Thorning, der er hårdt trængt valgte helt rigtigt at holde en livfuld, morsom og selvironisk tale, blandet med nogle forhåbninger til fremtiden. En flot tale efter sigende, men udsigten til, som Nyrup Rasmussen i 1993, at blive holdt oppe af verdensøkonomien har lange udsigter

Býráðíð og vinnulívið

Tann nýggi oddafiskurin í Fólkaflokkinum í Havn roynir at selja seg sum tann stóra vinmannin hjá vinnulívinum í Tórshavnar kommunu. Tað skal hann eisini gera, nú hann umboðar handan flokkin. Men slóðin eftir hann í so máta er ikki til at taka feil av.

JÓGVAN ARGE

*valevni fyri
Tjóðveldi Lista E*

Bogi Andreasen hevur hesi seinastu fyra árin sittið til háborðs á Vaglinum í vinnumálum. Saman við borgarstjóranum og nýggja samherja sínum Sjúrdi Olsen skuldi hann skumpa undir vinnulívið í kommununi og fáa nakað nýtt at henda í Havn.

Men sum Bogi so beinrakið segði á uppstillingarfundi í sínum nýggja felag Havnar Framburðsfelag, so

kom onki burtur úr hesum arbeiði!

Hugsi ikki, teir ætlaðu tað heldur. Parolan hjá teirra flokki í býráðnum hevur verið, at vinnumál skal kommunan als ikki nerta við. Tað arrogant svarið, tá slík mál vórðu umrødd, var, at hatta skuldi vinnan sjálf orðna.

Síðani Fólkaflokkurin í minniluta kom í ta stöðu, at hann í býráðsins formansskapi kundi taka hvørkratak

á borgarstjóran í vinnumálum, lá væl fyri at drepa ætlanirnar um at birta upp undir eitt fjølbroytt og nýhugsandi vinnulív í Tórshavnar kommunu.

Tað var so skjótt, at tað lirraði ikki í prátinum um virðir og visjónir og vinnumenning. Tá Fólkaflokkurin hevði fingið makt sum hann hevði akt í vinnu- og visjónsmálum, spann ikki í vinnumenningardeildini ella nøkrum øðrum líknandi iniciativ.

Havi ongantið skilt, hví Fólkaflokkurin var so hart móti uppskotinum hjá Tjóðveldi og Javnaðarflokkinum um, at kommunan skuldi gera sær greitt, hvat vinnulív fanst í høvuðsstaðnum og saman við vinnuni sjálvari leita upp og eggja til nýggjar leiðir at ganga.

Tað var ikki annað enn neyðug hjálp til sjálvhjál. Tí

minni enn helmingurin av lønunum í høvuðsstaðnum koma úr privatum vinnulívi. Tað bendir á, at okkum vantar íbirtarar og framleiðarar, ið kunnu fáa hjólini at mala betri.

Mín sannføring er, at trivnaður og vinnulív ganga hond í hond, og høvuðsstaðurin kann neyvan í longdini liva við, at framleiðsluvinnurnar hvørva.

Eitt nýtt býráð eigur at standa sum ein maður aftan fyri eina stevnu, sum ítøkiliga, skjótt og greitt fer undir tey neyðugu stigini, ið skula meðvirka til at menna hitt skapandi vinnulívið í Tórshavnar kommunu.

Tað er ein týðandi fortreyt fyri framtíðini her.

www.jogvanarge.com